

Overweging 2^e zondag van de veertigdagentijd
Lezingen: Genesis 15, 5-12 . 17-18, Lucas 9, 28b-36

De lezingen van vandaag leiden ons naar het geheim van dood en opstanding van Pasen en bereiden ons daarop al voor.

In de eerste lezing gebeurt dat door de beloften aan Abraham. Beloften die menselijk gesproken niet of nauwelijks voorstelbaar of eigenlijk onmogelijk zijn.

Hieraan geloof te schenken vraagt overgroot vertrouwen. Ga in het land dat ik je tonen zal, is te lezen in Genesis 12 vers 1. Dat wil concreet zeggen: plotseling alles staan laten om weg te gaan een onzekere toekomst tegemoet. In de joodse exegetische wordt dit gebod ook zo uitgelegd dat het een oproep is om tot je werkelijke zelf te komen: laat alle dingen die ervoor zorgen dat je diepste zelf wordt geblokkeerd, achter je.

En dan volgt nu nog een tweede belofte: 'Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt. Zo talrijk wordt uw nageslacht'. Omdat Abraham en Sara al op leeftijd zijn is het voor hen ook heel moeilijk daaraan geloof te hechten. Het vertrouwen dat het toch waar kan zijn, wordt uitgelegd als een geloofsdaad.

In het evangelie van vandaag wordt een verbinding gemaakt tussen het oude en het nieuwe testament. Het oude testament, in de personen van Moses en Elia en het nieuwe testament in de personen van Petrus, Johannes en Jacobus, worden door Jezus met God verbonden. God verbindt en leidt ons naar zijn Rijk. Een Rijk dat nog komen moet. Daarvoor moet eerst de weg naar Jeruzalem, die lijden en dood maar ook verrijzenis zal brengen, worden afgelegd.

We zijn met Jezus op de berg Tabor. Tijdens het bidden wordt Jezus van gedaante veranderd, zijn gelaat verandert, zijn kleding wordt stralend wit. De opstanding uit het graf kondigt zich al aan.

Voor mij is dit ook een oproep om eens stil te blijven staan bij de betekenis van onze ogen. Iedereen die wel eens een oogziekte heeft gehad of door leeftijd beperkingen in het zien ervaart, weet hoe belangrijk onze ogen zijn.

Het oog is als het ware de toegang van hetgeen buiten ons gebeurt tot dat wat in ons gebeurt. Maar ons oog is meer. Elders in het Lukas evangelie staat:

De lamp van het lichaam is uw oog. Wanneer uw oog helder is, is ook heel uw lichaam verlicht. Is het echter slecht, dan is ook uw lichaam duister.

Daar wordt denk ik het volgende mee bedoeld: onze ogen zijn gekoppeld aan onze gedachten en onze ervaringen en wel zo dat deze gedachten en ervaringen ervoor kunnen zorgen, mits ze positief en helder zijn, dat in hetgeen wij zien Gods aanwezigheid ervaren kan worden.

En dat gebeurde met Petrus, Jacobus en Johannes. Gods aanwezigheid vervulde de leerlingen met vrede en kracht. Deze ervaring zijn ze nooit vergeten. Ze konden er

eerst niet over praten: in tijden van zorgen en pijn hebben ze dit herinnerd en het heeft hen versterkt in hun geloof.

Jezus staat dicht bij God, hij staat ook dicht bij de profeten zoals Mozes en Elia. Ook zij hebben God voorbij zien gaan in hun leven. Mozes straalde toen hij op de berg God had ontmoet. Elia verborg zijn gelaat in de mantel toen God voorbijging in een zachte bries. In die stilte werd hij geraakt door Gods aanwezigheid. Een Gods ervaring is bijzonder en niet goed in woorden uit te drukken. De leerlingen wilden die ervaring vasthouden: ze wilden drie tenten bouwen om er te kunnen blijven. Maar ze moeten weer verder met Jezus, de berg af en de weg naar Jeruzalem vervolgen.

De leerlingen bleven de mensen die zij waren, ze groeiden in hun geloof, maar vielen soms ook terug en twijfelden. Ze wilden trouw zijn aan Jezus, maar toen het heel moeilijk werd voor Jezus in de hof van Olijven, vielen ze in slaap. Pas na de dood van Jezus konden ze erover praten en werd die ervaring op de berg een bijzondere kracht.

De veertigdagen tijd is een oproep het gebed een plaats in de praktijk van ons leven te geven: in vreugde, in verdriet en in vriendschap. Vele eeuwen geleden werd al gezegd: Bidden is de grootste gave van God, er bestaat op aarde niets wat waardevoller is. Het gebed zal de wereld niet veranderen, maar het gebed verandert wel de mens en die nieuwe mens kan de wereld veranderen.

Pater Luc Janssens o.carm.